

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. lutego 2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 2 IZ/20

w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) zwanej dalej „u.p.p.” w związku z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko H., z siedzibą w B., przedstawione we wniosku z dnia 29 stycznia 2020 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 04 lutego 2020 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 29 stycznia 2020 r., który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 04 lutego 2020 r. przedsiębiorca H., z siedzibą w B., zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił o udzielenie pisemnej interpretacji indywidualnej ustawy o zapasach w zakresie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

W dniu 30 stycznia 2020 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis zaistniałego stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca jest podmiotem zajmującym się dystrybucją surowców stosowanych w przemyśle chemicznym na rynek polski oraz zagraniczny. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zajmuje się m. in. dystrybucją produktu o kodzie CN 2710 19 29 . W związku ze sprowadzaniem na terytorium kraju powyższego produktu, Wnioskodawca tworzy i utrzymuje zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw. Zdaniem Wnioskodawcy, przywożony przez niego produkt nie zostaje wykorzystany jako paliwo silnikowe lub opałowe albo jako dodatek do paliw silnikowych lub opałowych.

Wątpliwości Wnioskodawcy budzi, czy w opisanym powyżej stanie faktycznym, tj. dokonując czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, na terytorium Polski produktu naftowego zakwalifikowanego do kodu CN 2710 19 29, postępuje on prawidłowo tworząc i utrzymując zapasy obowiązkowe paliw od przywozu powyższego produktu.

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że dokonując czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, na terytorium Polski produktu zakwalifikowanego do kodu CN 2710 19 29, nie jest on zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Zdaniem Wnioskodawcy, zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;

2) agencyjne ropy naftowej i paliw tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Przytoczona powyżej norma definiuje zapasy obowiązkowe, dzieląc je na dwie grupy - zapasy obowiązkowe, utrzymywane przez producentów oraz handlowców w rozumieniu ustawy o zapasach, oraz na zapasy agencyjne, których utrzymywanie jest głównym zadaniem Agencji Rezerw Materiałowych.

Według Wnioskodawcy, w art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach zawarta została definicja paliwa, w świetle której paliwa to produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n ustawy o zapasach, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość tj.: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe oraz ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (dalej: „Rozporządzenie 1099/2008”). Z treści załącznika A rozdział 3 Rozporządzenia 1099/2008 wynika, iż wymienione w nim paliwo określone jako "Inne rodzaje nafty" to: rafinowany produkt destylacji ropy naftowej wykorzystywany w sektorach innych niż transport lotniczy. Destyluje w temperaturze pomiędzy 150°C a 300°C. Art. 3 ust 5 ustawy o zapasach, natomiast, zdaniem Wnioskodawcy zawiera dyspozycję do wydania przez ministra właściwego do spraw gospodarki rozporządzenia. Przepis ten stanowi, że Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej,
- biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy

Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Zdaniem Wnioskodawcy, z powyższego wynika, że rozporządzenie, które ma zawierać wykaz surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas obliczania wysokości zapasów interwencyjnych, wydane na podstawie przywołanego wyżej przepisu, powinno być wydane biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (CN). Aktem prawnym, który został wydany w ramach dyspozycji z art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach jest Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2014 r., poz. 1806; dalej: „Rozporządzenie MG”). W § 3 rozporządzenie to stanowi, iż producenci i handlowcy, obliczając wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw uwzględniają surowce i produkty naftowe wskazane w § 2 pkt 1 i 2 oraz pkt 4-12. Do towaru, którego przywóz jest przedmiotem działalności Wnioskodawcy, odnosi się § 2 pkt 9 Rozporządzenia MG, w którym pod pozycją, której to nadano nazwę „Inne Nafty”, wymieniono kod CN 2710 19 29 jako produkt, od przywozu którego tworzy się i utrzymuje zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw.

Wnioskodawca zwraca uwagę, że delegacja ustawowa, zawarta w przepisie art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach nakazuje, aby minister właściwy do spraw gospodarki, tworząc wykaz produktów podlegających pod obowiązki dotyczące zapasów obowiązkowych oraz opłaty zapasowej, brał pod uwagę kody Nomenklatury Scalonej (CN). Skoro więc przepis ten nakazuje odnoszenie się do Nomenklatury Scalonej, należy uznać, że wydane przez Ministra Gospodarki rozporządzenie powinno być zgodne z załącznikiem I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej.

Zdaniem Wnioskodawcy podkreślenia wymaga fakt, że odnosząc się do informacji zawartych w Nomenklaturze Scalonej - do kodu CN 2710 19 29 należy zakwalifikować produkty stanowiące „Oleje średnie” a nie produkty klasyfikowane według odrębnych kodów CN tj. 2710 19 21 - „Nafta” czy też 2710 19 25 - „Pozostała nafta”. „Pozostałe nafty” to wyroby o kodzie CN 2710 19 25, którego nie posiada

produkt, będący przedmiotem działalności Wnioskodawcy. W ramach kategorii olejów średnich - jego podkategorią są Nafty o wymienionych wyżej kodach - Nomenklatura Scalona jednoznacznie nie zalicza wyrobu o kodzie CN 2710 19 29 do kategorii Naft. Z treści Nomenklatury Scalonej wprost wynika, iż kod CN 2710 19 29 nie stanowi wyrobu jakim jest: „NAFTA”, a w szczególności „NAFTA POZOSTAŁA”.

Według Wnioskodawcy, w celu dokonania możliwie najbardziej właściwej kategoryzacji omawianych powyżej produktów, należy posłużyć się nie tylko samymi numerami Nomenklatury Scalonej, ale również uwagami dodatkowymi, które wyjaśniają, jakimi regułami należy się kierować podczas klasyfikacji poszczególnych towarów do wybranych kodów CN. Wnioskodawca stoi na stanowisku, że najważniejszymi kryteriami, na podstawie których można zakwalifikować towary do określonej kategorii olejów, są parametry destylacyjne, opisane w uwagach dodatkowych do Działu 27 Nomenklatury Scalonej. Oleje średnie zdefiniowane zostały w uwadze dodatkowej 2c), zgodnie z którą: „oleje średnie (podpozycje od 2710 19 11 do 2710 19 29) oznaczają oleje i preparaty, z których mniej niż 90% objętościowo (włącznie ze stratami) destyluje w 210°C i 65% lub więcej objętościowo (włącznie ze stratami) destyluje przy 250°C według metody ISO 3405 (równoważnej metodzie ASTM D 86)”. Natomiast załącznik A rozdział 3 Rozporządzenia nr 1099/2008 do którego odsyła art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, zawiera definicję „Innych naft”, wymienionych w art. 2 pkt 2 lit. k ustawy o zapasach, która różni się od definicji olejów średnich o kodzie CN 2710 19 29. W rozumieniu załącznika A rozdziału 3 Rozporządzenia nr 1099/2008 „Inne rodzaje nafty” to: rafinowany produkt destylacji ropy naftowej wykorzystywany w sektorach innych niż transport lotniczy. Destyluje w temperaturze pomiędzy 150°C a 300°C. Podsumowując powyższe rozważania, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że produkt o kodzie 2710 19 29, nie może zostać zakwalifikowany jako „Inne Nafty”, i tym samym jego sprowadzenie na terytorium RP nie powinno skutkować wystąpieniem obowiązków opisanych w ustawie o zapasach, w szczególności obowiązku utworzenia i utrzymywania od tego produktu zapasów obowiązkowych.

Wnioskodawca zauważa, iż stanowisko zbieżne ze stanowiskiem przedstawionym we wniosku o wydanie interpretacji przepisów ustawy o zapasach, zawiera Wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 września 2019 r., o sygn. akt VI SA/Wa 326/19 cytując uzasadnienie do powyższego orzeczenia:

„Jak już Sąd wskazywał wyżej przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 3 ust. 5 powinny uwzględniać postanowienia Nomenklatury Scalonej, z której wynika, iż produkt o kodzie CN 2710 19 29 nie może być uznany za produkt ropy naftowej jakim jest nafta czy też inny jej rodzaj. Produkt o kodzie CN 2710 19 29 zaliczany jest według Nomenklatury Scalonej do oleju średniego, który różni się od "INNYCH NAFT " wymienionych w art. 2 pkt 2 lit. k ustawy o zapasach oraz w załączniku B rozdziału 4 rozporządzenia nr 1099/2008. W § 2 pkt 9 rozporządzenia MG wskazano prawidłowo na wyrób wymieniony w art. 2 pkt 2 lit. k) ustawy o zapasach ("INNE NAFTY"), ale wprowadzono błędny kod CN 2710 19 29, który dotyczy innego produktu, co stoi w sprzeczności z jednoznacznym zapisem ustawowym (art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach), nakazującym Ministrowi Gospodarki, sporządzenie szczegółowego wykazu wyrobów, z uwzględnieniem Nomenklatury Scalonej”.

W związku z przedstawioną powyżej argumentacją Wnioskodawca wnosi o przedstawienie stanowiska Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych względem opisanego zagadnienia i ustosunkowanie się do argumentacji Wnioskodawcy zawartej w niniejszym wniosku.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego w zakresie przepisów ustawy o zapasach w odniesieniu do obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw jest nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 u.p.p. udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 u.p.p do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach produkcja paliw to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), produktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy

mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust.1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Od dnia 31 grudnia 2017 r. producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym (art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach).

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_p - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

W myśl § 2 pkt 9 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806), podczas ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych uwzględnia się surowce i produkty naftowe oznaczone kodem CN 2710 1929 (inne nafty).

Mając powyższe na uwadze, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu do ustawy o zapasach definicji ustawowych produktów naftowych oraz poszczególnych paliw, niezależnych od definicji przyjętych w tym zakresie w polskim prawie, w szczególności niezależnie od definicji zawartych w ustawie Prawo energetyczne oraz ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Należy mieć na uwadze, iż definicje te zostały wprowadzone do ustawy o zapasach ustawą z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 900), której celem było wdrożenie do prawa polskiego dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009 r., str. 9). Z jej art. 3 ust. 1 wynika, że państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy w celu zapewnienia aby całkowite zapasy naftowe utrzymywane w każdym momencie we Wspólnocie na ich użytek odpowiadały co najmniej: 90 dniom średniego dziennego przywozu netto lub 61 dniom średniego dziennego zużycia krajowego, w zależności od tego, która wartość jest wyższa. Zgodnie z art. 2 lit. i dyrektywy 2009/119/WE zapasy naftowe to zapasy produktów energii wymienionych w pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008. Z pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do rozporządzenia 1099/2008 wynika natomiast, że chodzi o ropę naftową, NGL, półprodukty rafineryjne, inne węglowodory, gaz rafineryjny (poza ciekłym), etan, LPG, benzynę ciężką, benzynę silnikową, benzynę lotniczą, paliwo typu

benzynowego do silników odrzutowych, paliwo typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, olej napędowy (destylowane oleje opałowe), olej napędowy transportowy, oleje opałowe do celów ogrzewania i innych, ciężki olej opałowy (o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki), benzynę lakową i benzyny przemysłowe, smary, asfalt, parafiny oraz koks naftowy – do których stosuje się definicje zawarte w załączniku A rozdział 3 tego rozporządzenia. Dlatego też ustawodawca w zakresie definicji ustawowych poszczególnych produktów naftowych na gruncie ustawy o zapasach odsyła do załącznika A rozdział 3 rozporządzenia 1099/2008.

Jak już wskazano powyżej, w ustawie o zapasach obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na sprowadzeniu paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Sprowadzenie to realizowane jest, zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i określane definicją legalną „przywozu”, rozumianego jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym.

Reasumując, dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw.

Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806) wyroby objęte kodem CN 2710 1929 kwalifikowane są do innych naft. Z kolei zgodnie z załącznikiem A rozporządzenia Komisji (UE) nr 2017/2010 z dnia 09 listopada 2017 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii, inne rodzaje nafty to rafinowany produkt destylacji ropy naftowej wykorzystywany

w sektorach innych niż transport lotniczy. Temperatura destylowania tych produktów mieści się w zakresie 150-300°C.

Z przedstawionego we Wniosku stanu faktycznego wynika, że Wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności nabywa w innych krajach produkty zakwalifikowane do kodu CN 2710 19 29 i następnie dokonuje ich przywozu. Tym samym Spółka spełnia definicję legalną „handlowca” w rozumieniu ustawy o zapasach, co rodzi ustawowy obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw.

Definicja ustawowa „paliw” zawarta w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach skonstruowana została w sposób polegający na bezpośrednim odesłaniu do rozporządzenia o statystyce energii nr 1099/2008, w wyniku czego posiadanie przez dany produkt właściwości określonych w tym rozporządzeniu stanowi obligatoryjną przesłankę do uznania go za jeden z produktów naftowych a następnie za paliwo.

Natomiast w wytycznych zawartych w upoważnieniu określonym w art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach, ustawodawca nakazuje uwzględnić klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87. Załącznik I w dziale 27 „PALIWA MINERALNE, OLEJE MINERALNE I PRODUKTY ICH DESTYLACJI; SUBSTANCJE BITUMICZNE; WOSKI MINERALNE” zawiera, kolejno, krótkie wyjaśnienie niektórych terminów oraz tabelaryczne zestawienie pojęć i odpowiadających im kodów numerycznych (CN). Biorąc pod uwagę konstrukcję zestawienia, kod 2710 19 29 oznacza pozycję „pozostałe oleje średnie”. Kategoria ta, razem z kategorią „pozostałe nafty” stanowi podkategorie „olejów średnich”, które z kolei mieszczą się w ogólnej kategorii „Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych (inne niż surowe) oraz preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70 % masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów, inne niż te zawierające biodiesel i inne niż oleje odpadowe”.

Mając na uwadze wyliczenie pojęć z definicji ustawowej „paliw” opartej na załączniku A rozdział 3 rozporządzenia o statystyce energii nr 1099/2008 należy wskazać ponownie, że siatka pojęciowa obydwu aktów nie jest ani spójna ani symetryczna. W Nomenklaturze Scalonej występuje pojęcie „olejów średnich” nieznan

rozporządzeniu o statystyce energii nr 1099/2008, a w rezultacie - niemające definicji ustawowej w ustawie o zapasach. Dodatkowo wskazać należy, że Nomenklatura Scalona zawiera o wiele bardziej szczegółową klasyfikację niż klasyfikacja z rozporządzenia statystycznego nr 1099/2008. Rozporządzenie statystyczne nr 1099/2008 - a zatem także i ustawa o zapasach - nie posługuje się przykładowo pojęciami „oleje lekkie i preparaty”, do których Nomenklatura Scalona zalicza benzynę silnikową zaś oleje napędowe ujmuje w ramach kategorii oznaczanej kodami CN 2710 19 jak i CN 2710 20.

W Nomenklaturze Scalonej pojawia się także kategoria „olejów ciężkich” - nieznaną w ustawie o zapasach. Słowo „ciężkie” pojawia się jedynie w odniesieniu do jednej z kategorii olejów opałowych. Wnioskowanie zatem z nazewnictwa przyjętego na gruncie Nomenklatury Scalonej o zakresie definicji poszczególnych paliw wprowadzonych w ustawie o zapasach jest błędne metodologicznie i sprzeczne z literalnym brzmieniem art. 2 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 oraz z art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach.

Zatem nie można uznać za dopuszczenie do nadania innego znaczenia definiowanym w ustawie pojęciom, tj. znaczenia odmiennego niż ustalono w art. 2 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy o zapasach.

Jednocześnie, w odniesieniu do przywołanego przez Wnioskodawcę wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego sygn. akt VI SA/Wa 326/19 wskazać należy, że wyrok ten jest nieprawomocny a co za tym idzie niedopuszczalne jest opieranie się na nim jako wykładni prawa.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy w zakresie rozumienia przepisów ustawy o zapasach w odniesieniu do obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych wynikającego z przywozu produktu naftowego o kodzie CN 2710 19 29 **jest nieprawidłowe.**

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Pouczenia:

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do ministra właściwego do spraw energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jego rozstrzygnięcie, w odwołaniu od decyzji strona może zawrzeć wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.